

[Fiskeriministeren]

forsøger vi altså gennem forskellige former for lovgivning fra disse erhvervsministerier, som jeg har den fornøjelse at repræsentere i dette tilfælde, at fremlægge forslag, som skulle lette overgangen for de erhverv, som på grund af de globale restriktioner, der bliver lavet i disse år, kommer i vanskeligheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om forbud mod arbejdsstandsninger m. v. på sygehuse og plejehjem.

[Af Glistrup (FP) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 120. Fremsat 12/2 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Det nævnes i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, at det minder noget, som det hedder, om et radikalt beslutningsforslag fra 1976 om forbud mod arbejdsstandsninger på hospitaler m. v. Men jeg må sandelig sige – jeg er næsten ked af, at hr. Glistrup ikke selv har mulighed for at være til stede i salen – at forslagsstillerne her har udvist langt mere opfindsomhed end det radikale forbillede.

Der foreslås indført straf for deltagelse i en kollektiv arbejdsstandsning på et hospital eller plejehjem, uanset om der er tale om en i øvrigt lovlig konflikt med overholdelse af konfliktvarsler m. v. Også personer, der i aviser eller på møder tilskynder til sådanne arbejdsnedlæggelser – anstiftere, som forslagsstillerne i bemærkningerne kalder dem – kan straffes. Har man ydet økonomisk støtte

på væsentlig måde, kan man også straffes. Alle disse overtrædelser skal sanktioneres med fængsel, som forslagsstillerne ifølge bemærkningerne forventer bliver den helt normale sanktion, idet man dog forudsår, at der vil være nogle mindre alvorlige tilfælde, der kan afgøres med bøde.

Jeg tror ikke, det er nødvendigt at forklare tingets medlemmer, hvorfor regeringen ikke under nogen omstændigheder overhovedet kan deltage i en drøftelse af et så lidet gennemtænkt, uovervejet og tåbeligt forslag, der tager sigte på at fængsle lønmodtagere, der deltager i en arbejdsnedlæggelse, og det uanset om der er tale om en arbejdsnedlæggelse, der er lovligt varslet, eller ej.

Derimod føler jeg, at der kan være grund til at orientere om de rent faktiske forhold inden for sygehusområdet i dag. Situationen er nemlig den, at arbejdsmarkedets parter selv har udvist den fornødne ansvarsbevidsthed i forbindelse med det livsvigtige område, som sygehussektoren udgør. Der er således i hovedaftaler for det overenskomstansatte personale og i dertil hørende protokollater på hospitalsområdet optaget bestemmelser, der som minimum sikrer et nødvendigt beredskab inden for de områder, der vil blive berørt af eventuelle arbejdsstandsninger under overenskomstmæssige konflikter. Disse bestemmelser er blevet anvendt adskillige gange, sidst i forbindelse med den varslede konflikt på de kommunale sygehuse i marts 1979, hvor der blev optaget forhandling, der skulle sikre, at der oprettedes generelle aftaler om friholdelse af livsvigtigt arbejde under konflikten.

Hertil kommer det arbejdsretlige system i henhold til arbejdsretsloven og i de hovedaftaler, der er indgået med de faglige organisationer, og hvori der er fastlagt procedurer til behandling af konflikter, herunder konflikter på sygehusområdet. Arbejdsmarkedets parter har med andre ord selv sørget for, at livsvigtige områder inden for sygehus- og plejehjemssektoren bliver friholdt ved konflikter, og jeg ser derfor ikke nogen begrundelse for, at det ved lov skulle forbydes de lønmodtagere, der arbejder i sygehus- og plejehjemssektoren, at foretage lovlige skridt for at opnå bedre løn- og arbejdsvilkår i overensstemmelse med de organisationsmæssige regler herom.